

Op fra Dybet.

Roman af

Francis Burnett.

Paa Dansk ved P. Skovrup.

(Fortset.)

Men uden at anse dette tog han sit Kommetorfløde frem, fik hurtigt Blodet standset og forbandt Saaret. Naar de laa der noget i den medfølsomme taale Maade, hvorpaa han behandlede hende, der berørte Joan behageligt. Hendes Blik var vendt imod ham i en næsten ydmyg Holdning, og der gik et Djebligt som en Dæmning over hendes Ansigt, og hendes Læber lukkede sig, til han var færdig; der efter rejste hun sig og stod for ham i sin gamle Ubøvelighed.

"Mange Tak," sagde hun tørt, "det er alt, hvad jeg kan byde Dem."

"Det er mere end nok," svarede han, "det var det mindste, jeg kunde gjøre for Dem. Men hvis De nu kunde gaa hjem —"

"Jeg gaar ikke hjem i Nat!" afbrød hun ham kort.

"De kan dog umuligt blive ude i det fri hele Natten!"

"Det vilde ikke være første Gang," sagde hun, idet hun mødte hans bekymrede Blik med en rolig Selvbevidsthed, der viste hans Medlidenhed og Deltagelse tilbage. Alligevel maa hans venlige medfølsomme Blik have gjort hende godt, thi allerede i næste Djebligt anslag hun en blidere Tone.

"Jeg har prøvet det saa tit," lagde hun til, "og er ikke mere bange. Brug Dem aldrig derom, Herre, jeg er ikke bedre vant."

"Men jeg kan dog ikke gaa min Vej og lade Dem blive her alene."

"Det kommer De nok til alligevel," var Svaret.

"Har De ingen Venner?" sagde han roende.

"Nej!" sagde hun atter kort for Hovedet og vendte sig bort, som sødste hun at ende Samtalen. Men han ansede det ikke. Der levede i ham den samme energiske Mand som i hende. Han tog et Blad af sin Lommebog og gav hende det, efter at han først havde strevet et Par Linjer ved Maanens svage Skjær.

"Naar De giver Fru Zhwaits dette," sagde han, "saa behøver De ikke at være ude i Nat."

Hun havde uvilkaarlig taget Sedlen af hans Haand, mens han talte. Men det er forsaandt hendes kunstige Koldblodighed, hendes Haand, hele hendes Legeme begyndte frampagtig at ryste, Sedlen faldt til Jorden, og hun sank tilbage paa Stolskanten, hvor hun for hoede sig, idet hun hulkede højt og skulte Ansigtet i sine Hænder.

"Jeg vil ikke have det!" udbrød hun, "jeg vil ikke løbe omkring og fortælle Folk, at man jager mig ud paa Gaden som en Hund!"

Bevidstheden om hendes Elendighed og Elammen derover rystede hendes Legeme som i Feberkulde. Omstider vandt hun atter Herrebømmet tilbage.

"Jeg begriber ikke, hvad De bryder Dem om mig for," sagde hun i en næsten harmfuld Tone. "Andre Folk gør det ikke." Hendes Hoved sænktes atter, og hun rystede over hele Legemet.

"Men jeg bryder mig om dig, mit Barn," svarede han. "Jeg kan og vil ikke lade dig blive her alene. Følg med og giv, hvad jeg har sagt dig; Folkene, du gaar til, behøver ikke at vide, hvad du ikke vil sige."

Hans Uroklæthed fik hende sjemngsig til at vatte, han blev derfor ved med at tænde ind paa hende, og det lykkedes ham omsider, saa hun langsomt rejste sig og samlede Sedlen op.

"Naar det skal være," sagde hun og holdte ubevist Papiret mellem Fingrene; de eftertrængte hende der en Pause, da han aabenbart gjorde sig Umage for at sige noget, thi hun stod foran ham med sanket Hoved og en forlegen Mine. Omstider brød hun Tausheden, idet hun saa op med et hurtigt Blik og rettede sit store Dje fuldt og fast paa ham.

"Derfor jeg var en stor Dame," sagde hun, "saa vidste jeg nu, hvad jeg vilde sige Dem, men da jeg ikke er det, ved jeg det ikke. Men saavist, som De er en sin Herre, ved De ogsaa, hvad jeg gerne vilde sige Dem og ikke kan, ja, viselig, De ved det."

Endnu medens hun talte, krumpede Trodsighedens Mand i hendes Hjerte med Latentmellemgheds højere Drift; dog denne sidste fejrede, og da hun lænkede sit Blik i hans, var det, som hendes hele Væsen hævede sig til en hidtil ufjendt Værdighed og Kvindelighed. Han saa det og følte, at mange Ord her ikke var paa deres Blads; derfor fattede han sig først.

"Hvad er her at tafle for," sagde han,

"naar jeg en Gang trænger til Hjælp, saa kommer jeg til Dem."

Hun løbde hurtigt Hovedet — et Glimt af Liv bredte sig over hendes Ansigt.

"Naar De en Gang behøver Hjælp ved Gruben, — ikke iand, saa kommer De til mig? I ja, ja, det harer nok den Tid, da jeg kunde have været de Herre til Nytte, om jeg havde villet. Vil De love mig dette?"

"Det lover jeg," svarede han.

"Saa skal jeg ikke mangle," sagde hun og trak Været dybt. "Nu kan jeg altsaa gaa. God Nat!"

"God Nat!" svarede han, og i det han tog Hatten af med en Arbejdighed, som for den fornemste Dame i Landet, eller for sin egen Moder eller Søster, stod han ved Væskanten og saa efter hende, til hun var forsvunden fra hans Dje.

2. Kapitel.

Den gamle har nok igjen været veldig paa Tærne, hed det den næste Dag, da Joan Lowrie mødte paa Arbejde med Mishandlingens Spor i sit Ansigt; Joan saa huerken til højre eller venstre og søgte sin Plads uden at veksle et Ord med nogen. Ikke en eneste af hendes Kammerater havde nogen Sinde hørt en Klage over hendes usle Lod komme over hendes Læber.

Naar Derrid under sit daglige Arbejde krydsede hendes Vej, saa hun op med et slagtigt Blik og en let Røddens og befoarede hans agtelssfulde Hilsen med et kort men ikke uvenligt Nik. Hun vilde ojnsmjnlig, selv om hun sølte Taknemmelighed for denne Mand, ikke ved sin Dpførel vise mindste Antydning af, at hun tog mere Hensyn til ham end til nogen af de andre. Men han sølte sig huerken hødt, ej heller forundrede dete ham. Han havde ved det korte Røde om Afstenen lært at kende hende saa meget, at han ikke ventede anden Behandling. Hans Interesse for Bigen blev derfor ikke mindre ved den Dmstændighed, at han maatte indtrænge sig til paa Afstand at iagttage hendes Arbejde. Han betragtede hende ved Arbejdet, som hun røgtede taus og sindigt som sedbaantigt.

"Lowrie-Bigen?" sagde en Gang en gammel Biergærksinvalid paa en Bemærkning af Derrid, "ja, det er noget ganske mærkværdigt! For hende har de alle Respekt. Hun har ogsaa lært noget i Skolen. Hun kan endogaa lære lidt, kan De tro, Herre," fjøede han til med en berettiget Stolthed i Ubrøgtket.

"Ikke for det, at den gamle Gris har gjort noget for hende," fortalte Manden videre, aabenbart glad ved at slaa en lille Positiv af med en af "Herrene", "han har aldrig gjort en Snu for hende — andet end som svoret hendes Lon op: Men for et Par Aar siden var der saadan en Afstenskole, og den besøgte Joan tilligemed et Par andre brøse Bige og helt mærkværdigt var det, hvor dan hun i ganske kort Tid kom langt foran de andre, det sagde de alle sammen. Ja, naar hun en Gang sætter sig noget i Hovedet, saa udøver hun det ogsaa!"

"Denne Bige," sagde Derrid en Afstentand, sidde i sin Lænestol over for sin Ben Poul og stirrede med rystet Kæbe ind i Kalkene, "denne Bige, med en Værdighed som Juno og dog ikke andet end en sedbaantlig Bige — der hefter over en Blok vilde, ene paa Grund af sin overlegne Bille og Forsjand — og dog ikke andet end en Arbejder i en Kulkmine, der næppe kan skrive sit Navn, der saar Brygt af sin Starf af en Fæber som en Hund — en retfærdig Himmel! udbrød han højt, hvorledes kommer hun her? Hvad skal det til?"

Den unge Præst løbde sin fine hvide Haand som bejærgende.

"Kjæreste bedste Ven, dersom jeg ikke maatte — hvis Pligt og Skald ikke tvang mig dertil — jeg tror, at jeg vilde opgive hele Sagen, som man opviede at bygge sig om andre Folks Hæfter, naar man selv har Gjenvordigheder at kæmpe med."

Derrid saa paa ham, og der kom en pludselig Frygt op i ham.

"Der maa være hendt dig noget overordentligt? Hvad er det Grace?"

"Kjender du Sammy Crabbod?"

"Den gamle Sammy Crabbod? Hvad er det med ham?" sagde Derrid leen. "Vox det ikke den gamle Sammy, der i Dag fortalte mig om Joan Lowrie?"

"Det har det vel," sagde Paul med et Sut. "Og naar du kender Sammy Crabbod, saa hender du en af Hovedaaragerne til min Kammer. Jeg gif til ham i Eftermiddags — og jeg har endnu — endnu ikke forundet det."

(Fortsettes.)

Smald og Smuld.

Proprietær Svendsens Næse er meget rød, og et godt Hoved der i Egenepaastaar, at han maa tride den, før han gaar ud paa Marken for at se til sin Brørmier.

Storm ikke Svømmet som man gjør en Hælling. Besiddes det af Henden forstoppelse, lot det til Dvergtøvelse med De Witts Little Early Rifers. Disse Smaapiller er mærkelige Dverbevisere.—Sjoholm.

En Mand var en Dag paa Jagt med en god Ven. Denne stød ham i Hovedet, ved et Dre af ham, ødelagde hans nye Hat og spolerede hans Frisure, men endda sagde han "sit det kunde jeg nok finde mig i, men at han kunde forvælske mig med en Hare, det kan jeg knap tilgive ham."

Du har aldrig prøvet De Witts Little Early Rifers mod Forstoppelse og Hovedpine, ellers havde du ikke disse Sygdomme.—Apotheker Sjoholm.

Manden (efter en Gardinpræken): "Der er ikke Fred i dette Hus et eneste Djeblit."

Konen (hvis Galdebøger nu var tomt): "Jo, da, min kjære, mange Djeblitte?"

"Naar? gab jeg vide."

"Naar du er gaaet ud."

(Han gif).

De fleste af de i dette Land bosatte Landsmænd bor spredt rundt om paa de store Prairier og har lang Vej til Læge og Apothek. Den af Dr. Westfelt udgivne Bog, Vejen til Helbred og Lykkelig Liv" vilde være til Nytte for enhver, der trænger Lægehjælp. Den tilsendes frit ved modtagelsen af 6 Cents i Frimærker. For nærmere Oplysninger se Anvertisementet i en anden Spalte.

Fuldkommen Virkning og Sundhed følger Brugen af De Witts Little Early Rifers, fuldkommen lille Pille.—Apotheker Sjoholm.

Man maa aldrig behøve en Mand's Hensigter efter hans Handlinger; manges Mand har rettet sine Dine mod Himmelen kun for at undgaa et Snekket fra Røget og andre har sølt paa Kna foran Sengen kun for at se efter en tabt Knap.

Uanset om De er et stort eller et lille Hænder, saaledes at Lungerne og Luftrørene ikke sirres af stædig Hosten, og de derved lindres for Saahted. Sølges af M. Sjoholm, Apotheker, Dannebrog, Nebr.

De Witts Sarsaparilla renser Blodet, forøger Appetitten og styrker. Har gaaet mange af Blodsygdom lidende Folk. Bil hjælpe dig.—Sjoholm.

Kapitalisten (til en Hundtyv): "Hvad har du gjort med min Kones Skjodehund, som jeg betalte dig 20 Doll. for at skjæle?"

Hundtyven: "Jeg bragte den tilbage imorges og fik de 50 Doll. i Fjndeløn, som hun tilbød i Nisjerne."

Folk med urent blod eksterer, men lever ikke. Livet berøves dets Glæder, naar Blodet nedtynges af Urenheder. Ret dette med De Witts Sarsaparilla; Probat.—Sjoholms Apothek.

Frostenen (til. Jonesstjegen): "Hvad sagde du til Mr. Jones?"

Bigen: "Jeg sagde, at De var upasselig — havde Læmpine."

Frostenen: "Hvor tøstet du er til at lype; han ved jo, at jeg ikke har en egte Tand i Munden."

Det er lykkedes mig at erhælde Næret for Brugs "Little Giant" Pills og svrige Familienmedicin. Disse Lægtet fore, fuldstændigt til Rødder; stærke, dog saa milde og behagelige, at ingen seler nogen Ubøvelighed ved deres Virkning. Blot en Pille hver Døds, og 60 Piller i en Pakke, nok til at være en ordinær Familie i et Aar.—Apotheker Sjoholm, Dannebrog, Nebr.

(Indsendt.)

Dr. Redaktor! At begynde mit Brev som alle andre Brevskrivere med Vejr og Vind, det vil jeg ikke, heller ikke om Politiken, i den er jeg altfor grøn; om Columbia Fair, nej, om den frisen der saa uforsvarligt meget alligevel temmelig varm nu om Dagen; om Farmernes fulde Læder og spækkede Kommebøger, nej, det har nok Brug for Skillingen til at putte i de mange Hul fra fregaende Maar; nej, jeg vil blot tale lidt om Lesevemaaden herover. Det er vistnok ikke ret mange Aar siden jeg kom over, "Blasmyra", men i den Tid jeg har været her, har jeg haft Anledning til at se meget, og derved er jeg bragt til at tænke paa, hvad Aarsagen kan være til, at jeg ser saa mange Mennesker med et sygeligt Udseende. Hvis alle og enhver har Brug i Erfaring hvad den blodrensende Medicin, Dr. Peters Kurilo, kan udrette hos Folk, hvis Fordøjelse er svækket, og derved igennem altsaa de adleres D ganners Funktioner bragt i Uorden, da vilde mangen sygelig Tilværelse blive beriet for sit Ondt og igjen opnaa Sundhed og Helbred og et lykkeligt Liv.

Naar en Bondefamilje eller Arbejderfamilje kommer herover, ja, saa synes de det er saa gjaldt. Flest Morgen, Middag og Kvæld; og saa den evindelige "Pie", bagt eller rettere sagt kogt i Vand! Hvordan gaar det saa med en saadan Familie? jo, naar de har holdt paa med dette en Tid, begynder de at fise en underlig Fornemmelse under Bryllet og i de nedre Regioner. Ja, koldt Vand, helst med Is i, det kan da ikke være farligt! Og saa tyller de i sig det ene Spand med Isoand efter det andet. Værrer og værre bliver det. Hvis nu en saadan Familie anskaffede sig Dr. Peters Kurilo, skulde de snart erfare Medicinens heldbringende Virkninger.

En gammel Kone, som var kommet herover for 3 a 4 Aar siden, svarede en Dag paa mit Spørgsmaal om, hvordan hun fandt Levemaaden herover: "Jo," sagde hun, "straks i g kom he over, saa syntes jeg nok det var saa godt at saa saa meget Purke (pork), jeg vilde have, men naa synes jeg det lugter Purke (pork), hvor jeg gaar; ja, jeg bliver daartig bare jeg tænker paa Purke." For at lette Mæden bør man benytte Medicin, og som den uomtrivelig bedste Medicin for Rensning af Systemet, er den upprigtige uforlignelige Medicin Kurilo, som erholdes hos Dr. Peter Fahney, 112 S. Hoyle Ave., Chicago, Ill.

Deres

Kjærlighed kan ofte lignedes ved Suppe; de første Skedfulde er for hebe og de sidste er for kolde.

Underjog Veritæerne. De Witts Little Early Rifers koalmer ikke, følgelig yndes de. — Sjoholm vilde ikke holde Apothek uden de sje Piller.

Konduktør, er det tilladt at spytte paa Gulvet? — Spragte en opbragt Dame en Sporogsskonduktor.

"Ja, frue", svarede Konduktøren admygt, "spyt hvor som helst De ønsker."

De Witts Sarsaparilla dræber Gifte saasom Skrofuler, Hudsygdom, Eksema og Gigt. Brugt i Tide sparer Livet.—Sjoholm.

En Herinde laste op af Bogen: "En Hone lægger sels Uyg om Ugen i Gjennemsnit," og spurgte: "Thomas, hvad menes med Gjennemsnit?"

Thomas: "Noget at lagge Uyg i."

Three little kittens, soiled their mittens,
And didn't know what to do;
Till a wise old friend
Did recommend
The SANTA CLAUS SOAP
So true.

When these little kittens washed their mittens
With this SOAP of amber hue,
Quickly vanished each stain,
And their mittens again
Were as bright and soft as new.

**SANTA CLAUS SOAP—MADE ONLY BY
N.K. FAIRBANK & CO. CHICAGO.**

Nye, friske færdigsyede Vinterdragter i nyeste Façon for Mænd og Drengene netop i disse Dage hjemkomne hos SHANSTROM, ST. PAUL.

NU er det Tiden at vælge fra et friskt og nyt Lager. er der en Chance for alle at kjøbe til tidsvarende Priser. faar du Dragter, som passer dig og din Søn som skrædersyet. er Lageret komplet, og jeg har enhver "size" i alle Façoner. udretter Kontant Storting og \$1 kjøber mere end nogensinde.

Kom ind og se paa Værene, selv om I endnu ikke er færdig til at kjøbe. Mit Lager kan ikke undgaa at vække Interesse.

P. G. SHANSTROM, St. Paul, Nebr.

ATLANTIC HOTEL.

Tre Blocks fra U. P. og B. & M. Depot, 607, 609, 611 South 10. Street.

Dette blandt Skandinaver velbekjendte og velrenomerede største Danske Hotel i Amerika tilbyder ankommende Landsmænd et hyggeligt Hjem for \$1.00 til \$1.50 for Kost og Logis pr. Dag.

Hans Theilgaard, Eneeste Danske Hotel i Omaha, der har specielle B-kvemmeligheder for Familier.

Saloon & Billard.

LUCAS PRIVATE DISPENSARY.
68 RANDOLPH ST., CHICAGO, ILL.

Behæver en Behandling med de bedste Lægemidler fra Smith og Bennett Medical College i Chicago og har i alle ubekjendte betalt for Behandling og Erholdelse af kroniske Sygdomme.

Tab af Manddom, her, Hæft og Uroenighed, alt er Aarsag af urennet og urennet blod, som ikke kan helbredes uden den bedste Medicin. Behandlingen bestaar i at rense blodet og opnaa det bedste Resultat.

Er du syg og lider af kroniske Sygdomme, som er Aarsag af urennet og urennet blod, som ikke kan helbredes uden den bedste Medicin. Behandlingen bestaar i at rense blodet og opnaa det bedste Resultat.

Er du syg og lider af kroniske Sygdomme, som er Aarsag af urennet og urennet blod, som ikke kan helbredes uden den bedste Medicin. Behandlingen bestaar i at rense blodet og opnaa det bedste Resultat.

DRIT! Livets Hemmeligheder.

En privat Raadgiver for dem som søge at indhaa et Hæft, og for dem som lider af kroniske Sygdomme eller kroniske Sygdomme, sendes frit til alle i omkostning af 10 Cents.

DR. L. R. WILLIAMS, Med. Supt., 68 RANDOLPH ST., CHICAGO.

DR. N. ROSENBERG CO.,
41 S. Clark St., Chicago, Ill.

Infuseret under Statens Tilværelse, har givet et stort antal af kroniske Sygdomme til helbredelse og har et stort antal af kroniske Sygdomme til helbredelse og har et stort antal af kroniske Sygdomme til helbredelse.

DR. N. ROSENBERG CO.,
41 S. Clark St., Chicago, Ill.

Infuseret under Statens Tilværelse, har givet et stort antal af kroniske Sygdomme til helbredelse og har et stort antal af kroniske Sygdomme til helbredelse.

Infuseret under Statens Tilværelse, har givet et stort antal af kroniske Sygdomme til helbredelse og har et stort antal af kroniske Sygdomme til helbredelse.